

Із тіні на світло або про Податковий компроміс – 2015 «на пальцях»

17 січня 2015р., із набуттям чинності Законом № 63-VIII від 25 грудня 2014 року, бізнес отримав певні можливості оптимізації податкових зобов'язань, – право скористатись так званим податковим компромісом. Умовно сам податковий компроміс – це звільнення від обов'язку сплати 95% податкового зобов'язання з ПДВ та/або податку на прибуток, а також звільнення й від юридичної відповідальності платників і їх посадових осіб, що могла настати у зв'язку із заниженням таких зобов'язань у відповідні попередні періоди.

Отже, – що, скільки, кому та в який спосіб «пробачать» за реформаторським Законом № 63-VIII?

Відзначимо головні, на нашу думку, деталі, котрі допоможуть зацікавленим визначитись – чи слід радіти можливості подання заяви на застосування податкового компромісу, а чи ще почекати додаткових роз'яснень з ДФСУ або ж інформації про набутий досвід тих платників, які надто поспішали.

Таким чином:

- компроміс стосується не всіх зобов'язань, а тільки зобов'язань з податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість за будь-які податкові періоди до 1 квітня 2014 року з урахуванням строків давності. Підприємці, зокрема, можуть претендувати на податковий компроміс лише з податку на додану вартість (якщо є чи були платниками цього податку);
- для отримання можливості компромісу, платнику необхідно подати відповідні уточнюючі розрахунки;
- подання розрахунку матиме наслідок виникнення права в податкового органу на проведення позапланової перевірки. Якщо ж перевірка не буде призначена та не буде проведена у порядку, що визначений цим Законом, – порядок застосування податкового компромісу вже не буде перевірятись згодом у разі наступних комплексних планових чи позапланових документальних перевірок.

Слід звернути увагу на ті обставини, що перевірка буде проходити виключно з питань «які стосуються витрат» та «завищення податкового кредиту» (а. 4 п. 3 підрозділу Закону № 63-VIII). Тобто, правильність формування доходів чи податкового зобов'язання (не податкового кредиту) не є предметом перевірки ДФСУ;

- адміністративне чи судове оскарження результатів податкової перевірки,

що призначена для перевірки дотримання процедури застосування податкового компромісу, закриває будь-які можливості для платника податку застосувати сам податковий компроміс.

Іншими словами, якщо за результатами перевірки правильності формування податкового компромісу податковим органом будуть донараховані зобов'язання, що «не входили в плани» платника податків, несплата або оскарження донарахованих зобов'язань матимуть наслідком заборону платнику застосування самого компромісу. Це відкриває можливості для зловживання ДФСУ, через що платника податків легко «зашорити» ультиматумом, а ціна податкового компромісу стане більшою, ніж 5%, – на які міг би розраховувати недалекоглядний бізнесмен;

- термін, протягом якого платник може прийняти рішення про застосування процедури податкового компромісу (подання уточнюючого розрахунку або заяви), складає 90 календарних днів з дня набрання чинності цим законом. Отже бажаним відчувати на собі всю красоту податковокомпромісної реформи, необхідно виконати свою частину обов'язків щодо ініціювання компромісу до 17.04.2015р.

А ось про що Закон говорить нечітко або змовчує:

- наголосимо – уточнення та компроміс стосується завищення витрат або суми завищення податкового кредиту з податку на додану вартість. На жаль, але Закон № 63-VIII справді так виписаний, що платник сумніватиметься в можливих правах. І його положення можуть бути витлумачені на власну користь фіскальним органом в частині обмеження для показників, що можуть бути уточненні. Тобто є відкритим питання: чи може бути уточнено показники декларації по позиції заниженого доходу (доходів) чи внаслідок невірно визначення бази оподаткування з ПДВ (а саме – заниження обсягів діяльності та, як наслідок, загальної суми оподатковуваних операцій, де ПДВ «+»);
- законодавець недостатньо чітко дає зрозуміти наступне положення «У платника податків за результатами застосування податкового компромісу не можуть виникати або збільшуватися помилково та/або надміру сплачені грошові зобов'язання». Імовірно, йдеться про унеможливлення (відсікання законодавцем) створення у платника податків певного «запасу» з податкового кредиту чи витрат;
- списані суми податку на додану вартість для фізичних осіб-підприємців можуть бути включені до об'єкта оподаткування податком на доходи фізичних осіб, одночасно – для юридичних осіб – такі суми списаного боргу не включаються до об'єкту оподаткування податком на прибуток.

Компанія «Вікторія»

Податок на прибуток й витрати на добровільне страхування відповідальності перед 3-ми особами

Компанією «Вікторія» в порядку пп. 17.1.1 п. 17.1 ст. 17 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI отримано податкове роз'яснення щодо податкового обліку витрат на добровільне страхування відповідальності перед третіми особами.

Відповідь необхідна для правильного визначення у податковому обліку об'єкта оподаткування з податку на прибуток підприємства.

Відповідь подаємо нижче:

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНДОХОДІВ У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

58013, м. Чернівці, вул. Героїв Майдану, 200-А, тел. (0372) 54-54-99, факс (0372) 54-56-33,
e-mail: sta@cv.ukrtel.net, код ЄДРПОУ 38647067

13.05.2014 № 693/10/24-14-15-01-21 На № 8/0002298 від 10.04.2014

ТОВ УПФАК „Вікторія”
вул. Богомольця, 17, оф. №1
а/с №522
м. Чернівці, 58001

копія: Міністерство доходів і зборів
України

Про надання відповіді

ГУ Міндоходів у Чернівецькій області згідно ст.52 Податкового кодексу України в частині надання податкової консультації, розглянуло Ваше звернення від 10.04.2014 року №8/0002298 щодо практичного застосування норм Податкового кодексу України, адресоване Міністерству доходів і зборів України та, направлене ним для розгляду та надання відповіді ГУ Міндоходів у області листом від 08.05.2014р. №10541/7/99-99-19-03-02-17. По суті питання повідомляємо наступне.

Підпунктом 140.1.6 п. 140.1 ст. 140 Податкового кодексу України передбачено, що будь-які витрати зі страхування ризиків загибелі врожаю, транспортування продукції платника податку; цивільної відповідальності, пов'язаної з експлуатацією транспортних засобів, що перебувають у складі основних засобів платника податку; ризиків, пов'язаних із виробництвом національних фільмів (у розмірі не більше ніж 10% вартості виробництва національного фільму); екологічної та ядерної шкоди, що може бути завдана платником податку іншим особам; майна платника податку; об'єкта фінансового лізингу, а також оперативного лізингу, концесії державного чи комунального майна за умови, що це передбачено договором; фінансових, кредитних та інших ризиків платника податку, пов'язаних із провадженням ним господарської діяльності, в межах звичайної ціни страхового тарифу відповідного виду страхування, що діє на момент укладення такого страхового договору, за винятком страхування життя, здоров'я або інших ризиків, пов'язаних з діяльністю фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником податку, обов'язковість якого не передбачено законодавством, або будь-яких витрат зі страхування сторонніх фізичних чи юридичних осіб, включаються до складу витрат платника податку.

Згідно з п. 138.5 ст. 138 Податкового кодексу інші витрати визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони були здійснені відповідно до

правил бухгалтерського обліку, з урахуванням наведених у цьому пункті особливостей визнання деяких видів витрат.

У разі, якщо здійснення операції забезпечується одержанням економічних вигод протягом кількох звітних періодів, то у бухгалтерському обліку згідно з ПБО 16 «Витрати» такі витрати на страхування визнаються шляхом системного розподілу вартості цієї операції між відповідними звітними періодами.

Отже, до складу витрат платника податку звітного (податкового) періоду включається лише відповідна частина витрат, пов'язана із страхуванням.

При цьому зазначаємо, що відповідно до ст. 16 Закону України від 07.03.96 N 85/96-ВР "Про страхування", зі змінами та доповненнями (далі - Закон), договір страхування – це письмова угода між страхувальником і страховиком, згідно з якою страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування страхувальником, на користь якої укладено договір страхування (надати допомогу, виконати послугу тощо), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору.

Розмір страхових внесків і строки їх сплати в обов'язковому порядку повинен містити договір страхування.

Статтею 18 Закону встановлено, що договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено цим договором.

Витрати, які враховуються для визначення об'єкта оподаткування, визнаються на підставі первинних документів, що підтверджують здійснення платником податку витрат, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачено правилами ведення бухгалтерського обліку та інших документів, встановлених розділом II Податкового кодексу (п. 138.2 ст. 138).

Зокрема, п. 44.1 ст. 44 цього Кодексу визначено, що для цілей оподаткування платники податку зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, регістрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням та сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Враховуючи вищенаведене, розмір страхових внесків, що можуть враховуватись у складі витрат, та дата їх виникнення повинні визначатись шляхом системного розподілу вартості цієї операції між відповідними звітними (податковими) періодами.

Додатково повідомляємо, п.2 ст.52 ПКУ передбачено, що податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватись виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Перший заступник начальника

М.Д.Пердейчук

Департамент фінансового обліку

Компанії «Вікторія»